

K A T O L I K

God. II.

ŠIBENIK, 12. srpnja 1931.

Broj 28.

Euharistički kongres

Katolička je crkva od svog postanka brižno gojila vjeru u euharistički sakrament, pače ta je vjera bila središte njezina bogoslužja, tako da se euharistija naziva srcem i dušom katoličke crkve.

„Nema naroda tako velika, kojemu bi se Bog tako približio, kako što je naš Bog blizu nas! Mi vjerujemo da se u bijeloj hostiji nalazi Bog naš i zato Mu se klanjamo u crkvi; mi ga iznosimo u procesiji da blagosivlje naša sela i gradove; mi ga primamo za hranu u djetinstvu, u muševnoj dobi i u času smrti. Ta naša vjera predstavlja ideju i to veliku kršćansku ideju vjere u Boga uopće i u drugi život.

Dok se je u prošlom vijeku razvila u svijetu javna propaganda svake i najgore ideje, socijalističke, masonske i anarhistične i to riječju, štampom, sastancima i javnim manifestacijama, katolički je svijet jednakim načinom počeo da javno manifestira i afirmira svoju vjeru u Boga i u euharističnog Krista.

Prvi euharistični svjetski kongres bio je u Lille, u Francuskoj 1881. godine. Zadnji dvadesetosmi, bio je u Kartagi 1930. Ti su kongresi događaji historičke važnosti. Na njima nastupa svijet katoličke crkve. Na kongresima se raspravljaju prevažna vjerska, socijalna i kulturna pitanja, koja zacijecaju u život čovjeka. Dok veliki dio čovječanstva tone u gljebu nemoralna, euharistični kongresi dižu čovjeka kršćanskom idealizmu i pravoj humanosti, goje bratstvo i ljubav među narodima, promiču uzgoj mladeži na kršćanskoj bazi, brane svetost braka i to sve pod sjenom gospodnjeg euharističnog šatora, iz kojeg i danas jednako odzvanja slatki glas: „Ja sam Put, Istina i Život“!

Za svjetskim, internacionalnim kongresima slijedili su kongresi pojedinih naroda, pokrajina, biskupija pa i dekanata i župa. Ta plemenita i sveta

propaganda zahvaća sve jačeg maha. Ko se ne sjeća lanjskog našeg kongresa u Zagrebu? Takova slavlja nije Zagreb još vidio. Prošlog mjeseca Konavle su držale euharistički kongres. Prisutni pripovijedaju sa zanosom o toj divnoj manifestaciji vjere. Cijele su skoro Konavle učestvovala. Hozana Kristu Kralju, orio se je iz tisuća grla, tako da je opet naš narod pokazao svoju odanost crkvi i vjeri, koju on ispovijeda.

Naša šibenska biskupija slavi ove godine slavlje: petstogodišnjicu polaganja temeljnog kamena monumentalne katedrale sv. Jakova. Pred tom divnom građevinom zastane dah čovjeku, dok promatra genijalno djelo ljudskih ruku, posvećeno Bogu velikomel „Nebesa pripovijedaju slavu Božju“ a stijene naših crkava jednako odaju hvalu Bogu stvoritelju. Kako su crkve od sitne seoske

kapele do veličajne katedrale bilo kojeg stila podignute u čast Bogu i euharističnom Kristu, to je nikla u našoj biskupiji sretna misao, da se dne 25. i 26. jula ove godine o proslavi 500. godišnjice katedrale, održi i euharistički kongres. Pozvana je cijela naša biskupija da učestvuje slavlju. Naša će sela sa svojim crkvenim zastavama uzveličati procesiju sa presv. Sakramentom na dan sv. Ane popodne. Na trgu sv. Jakova držaće se javno zborovanje i raspraviti će se važna pitanja. Cijelu će noć biti izloženo Svetotajstvo na javni poklon i vjernici će se natjecati da prave Kristu Kralju počasnu stražu.

Pouzdamo se nadamo, da će sveti dani, koji nastupaju probuditi u našem gradu i biskupiji gdjekad uspavanu vjersku svijest i da će dati snažnog poticaja za sve to bolji kršćanski i kreposni život.

Kristu Gospodu, euharističkom Kralju bilo sve na slavu, a Njegovim vjernicima na spas!

Ne smijemo mučati

— Né, pred bogopsovcem ne smijemo stati hladnokrvni i nehajni, ne smijemo mučati. Svaki put, kad se netko usudi, da u našoj prisutnosti psuje Boga mi moramo ustati na obranu časti Božje, moramo reagirati. Ako nam nije moguće drugčije, a mi ćemo barem glasno izgovarati: „Blagoslovljen budi Bog!“ . . .

U mnogim ćeš zemljama vidjeti i čuti svakojakog zla, ali ne ćeš nikad čuti ili sasvim rijetko psost. Dok kod nas, osobito u Dalmaciji, po ulicama, po krčmama, po kućama pa i na javnim sastancima ore se najgroznije psosti te izgleda, da se mi natječemo, tko će više i strašnije psovati Boga, Gospoju, svece i sve, što nam je najsvetije na nebu i na zemlji. Pače nije ni nužno saći na ulicu, jer i dok kod kuće sjediš, čuti ćeš sa ulica tako groznih psosti, da ti se koža ježi. A što je najsramočnije, ne psuju kod nas samo neuki i prostaci, već se s

njima natječu i naši izobraženi ljudi. I oni, koji se hvastaju svojom uljudnošću i finoćom uzgoja i odgoja. Dakle ne psuju samo težaci, radnici i sluge nego i naša gospoda znadu i na najprostačkiji način psovati. A zašto je tako kod nas? Ima tomu više razloga. Jedan od glavnih razloga jest taj, što kod nas ne ćeš naći nikad niti jednog kršćanina, koji bi odvažno ustao na obranu povrijeđene časti Božje. Kod nas će se naći mnoštvo ljudi, koji će ustati na obranu povrijeđene časti oca, brata, roda ili plemena, ali su kod nas rijetki, — kao bijele muhe — kršćani, koji bi na javnom putu ili u društvu ustali na obranu Božje časti.

Kod nas ni najgoreg fukaru ne možeš javno obružiti, jer ti to građanski zakon priječi i jer će se naći tko god makar od desete kaplje krvi, da ga obrani, da tako svaka fukara može nesmetano među istim kršćanima psovati i ružiti Boga. Doista i kod nas

zakon zabranjuje javnu psost, ali koja korist od toga zakona, kad je on glavnome je mrtav zakon, koji ostaje samo na papiru, jer nema koga, koji bi bdio nad tim i uznastojao da se i taj zakon poštuje i uvažava.

Eto, zašto se je kod nas psost toliko razgranila; eto, zašto smo tomu svi pomalo krivi. Pred nesretnikom koji se usuđuje Boga psovati moramo imati srčanosti, da uvijek, svakog puta, reagiramo i da ustajemo na obranu Božje časti. Ako smo uvjereni i iskreni kršćani, ne smijemo nikada ostati hladnokrvni i nehajni pred bogopsovcem; ne smijemo mučati! Jedino tako ćemo uspjeti, da barem djelomično iskorijenimo psost u našem narodu. A vlasti, koje su pozvane, da bdiju nad vršenjem građanskih zakona, ne smiju biti gluhe. Svi na posao, da iskorijenimo u našoj zemlji prostačku i grješnu psost!

Borba se nastavlja

Borba između sv. Oca pape i Musolinija, između katolicizma i fašizma ne jenjava, već se zaoštava. U toj borbi sv. Otac i ako ne raspolaže ni s bombama ni topovima, ali svijestan svoje uzvišene zadaće, svijestan svog položaja, ne pokazuje ni najmanje straha, već energijom, kojoj se treba diviti, udara desno i lijevo bez obzira i pokazuje cijelom svijetu stanje stvari i čistoću katoličke misli. Fašizam se na osobiti način obara na kat. Akciju t. j. na rad oko preporoda, na rad do-

„Ne zlostavljajte mi Sina“

„El Debate“ najuglednije španjolske katoličke novine, donose 29. travnja o. g. izvještaj o jednom događaju, koji se svega stanovništva silno dojmio, a zbio se u Toralbi de Aragon, u provinciji Huesca, u tamošnjoj crkvi. Crkvena vlast već je događaj uzela u svoje ruke i njoj jedinoj pripada, da izreče o njemu sud. Novine ne će da bilo što djeluju na taj sud, ali pripovijedaju ovo:

„U pomenutom mjestu igralo se nekoliko djece na prostoru pred crkvom. Četvero djece nekako zaželi, da na neki otvor, koji je bio na crkvenim vratima, gleda u crkvu. Ta djeca vidješe u crkvi nekakvu gospodu u žalobnom odijelu, koja je imala u ruci kronicu i molitvenik. Silno iznenađena, potrču ta djeca k svojoj učiteljici

brih katolika, koji u zajednici sa svećentvom rade oko spasenja duša. Najnoviji gest sv. Oca jest pismo, koje je napisao svim vjernim katolicima svijeta, baš o kat. Akciji, pismo, koje je uzbudilo cijelo javno mišljenje ne samo po svom sadržaju već i po tomu, što ova poslanica poslana po posebnom kuriru apostolskom nunciju u Pariz i tu je bila predana štampi, već prije nego je bila otiskana u službenim vatikanskim novinama „Osservatore Romano“. A to stoga, jer se sv. Otac bojao, da list ne bude zaplijenjen od talijanskih vlasti i da tako ne dopre do njegovih sinova, kojima je namijenjen. I s ovim pismom je papa pokazao, da je nad uskim ciljevima pojedinih stranaka, nad režimom i narodom i da mu je na srcu samo čista katolička nauka, koju on treba da čuva, brani i drugima pripovijeda u korist čovječanstva.

Na početku te poslanice sv. Otac upozorava na događaje u Italiji i veli: „Pokušalo se je smrtno pogoditi ono, što je našem srcu kao Ocu i Pastiru duša bilo i uvijek će biti najdraže“. Zatim obrazlaže zašto piše ovu poslanicu. Nadalje naglašuje, da je za njega neobična utjeha i zadovoljstvo, što vidi katoličku Akciju svih zemalja okupljenu oko zajedničkog Oca, jedinstvenu u izražajima neugodnog iznenađenja, jer vide progonjenu i pritiskanu katoličku Akciju, koja u Italiji i drugima dijelovima svijeta ne će ništa drugo da bude, nego

i ispriopovijediše joj, što su vidjela. Budući da je župnik radi dušobrižničkih posala bio u obližnjem jednom selu, pođe učiteljica s redarstvenim jednim slugom, s njegovom ženom i sa župnikovom kuharicom u crkvu, a s ovima je pošlo u crkvu i ono četvero djece. Četiri ove odrasle osobe pretražiše najpamnjivije dva puta cijelu crkvu i sve njezine nuzgredne prostorijske, ali ne nadoše nigdje nikoga. No za čudo, dok su ove odrasle osobe pretraživale crkvu, ovo četvero djece je vidjelo prikazu.

Domala se vijest o događaju raširila po cijelom mjestu, pa su se stanovnici brzo sakupili u crkvi. Djeca su sada vidjela gospodu, gdje stoji pred slikom Srca Isusova, koja je na velikom oltaru, a stajala je na strani evanđelja. Učiteljica je čula, kako su

učešće i saradnja laikata u hijerarhijskom apostolatu. Iza toga nabraja razna nasilja, koja su se dogodila i veli doslovce: „Koje su surovosti i nasilja sve do udaraca i krvi, koje nepoštiivanje u štampi, govorenim riječima i činima protiv stvari i osoba neisključivši ni moje, predhodile, pratile i sljedovale izvađanje ovih nepredvidjenih policijskih mjera“. A da to opravdaju, izmislili su razne dokumente, za koje sv. Otac kaže, da su tendenciozno sastavljeni u protivštini s pravdom i istinom. Zanimljiv je ovaj odlomak: „Sa neizrecivim bolom vidimo, da se razvio pravi i istinski progon u ovoj našoj Italiji i u ovom samom Rimu protiv onoga, što je Crkvi i njezinom poglavici najdragocjenije i najdraže, protiv slobode i prava, koja pripadaju dušama, i posebno mladim dušama, koje su crkvi posebno preporučene od njezina božanskog Tvorca i Spasitelja“. Zatim ističe kako se katolička Akcija ne smije baviti politikom i kako se vistinu nije ni bavila.

U odsjeku „Zaključci“ papa veli: „Što se je zapravo htjelo, bilo je, da se otrgne od Crkve sva omladina. Namjera je, da se protiv najsvetijih i nepovredivih prava duše i Crkve mladež od najranije dobe sve do zrelosti monopolizira za punu i isključivu korist jedne stranke, jednog režima, na temelju ideologije, koja se očito pretvara u pravo i istinsko obožavanje države u poganskom smislu, koje stoji u potpunoj suprotnosti koliko sa

djeca međusobno govorila: „Gledaj, kako je slična žalosnoj Majci Božjoj na drugom oltaru“. Sada reče učiteljica djeci, neka gospodu pitaju, što želi. Najstarije od ovo četvero djece, dvanaestgodišnja Josipa Puertola, zapita gospodu, što želi, a ona joj odgovori: „Nemojte zlostavljati moga Sina!“

Ovih riječi nije nitko čuo osim ove djece, a kad je djevojka kazala, što joj je gospoda odgovorila, svijet u crkvi sakupljen odmah ih je razumio. Kad je u Španjolskoj buknuo prevrat i bezbožna svjetina stala paliti i rušiti crkve i samostane, došlo je nekoliko zločinaca i u ovo selo, provališe u općinske prostorijske i razbiše dva raspela. Duboko potreseni s tužbe Majke Božje, — nitko nije više sumnjao, da je bila presveta Gospa, koja se djeci

prirodnim pravima obitelji toliko i nadnaravnim pravima Crkve". Iza toga pobija sv. Otac tvrđnje, da se Crkva ima baviti samo s vjerskim vanjskim činima, a ne gledati na cijeli uzgoj čovjeka, koji da pripada državi. Još naglasuje, da oko uzgoja ima prvu riječ obitelj i Crkva. Shvaćanje države, po kojem je mlada generacija u svemu predana državi, nespojivo je sa katoličkom naukom i naravnim pravom obitelji.

Na koncu ističe sv. Otac, da on nije s ovim mislio osuditi stranku, već samo ono što je u programu i praksi stranke protivno nauci katoličkoj. Završuje s nadom, da će Bog prosvjetliti pamet za istinito, a volju sklonio na dobro, te da bi se tako prestao Crkvi Kristovoj osporavati kršćanski uzgoj i kršćanska naobrazba mladeži, koja joj pripada ne po ljudskoj samovolji, nego po Božjoj zapovijedi, što će ona zbog toga tražiti upornošću i nepopustljivošću, koja se ne će umaknuti ni slomiti. „Što se nalazi u krilu budućnosti? Što moramo očekivati? Baš u ovoj skrajnosti dvojbi i previdjanja, u koja su nas ljudi doveli, raspršuje se svaka zabrinutost i naše se srce otvara nadi, **jer je budućnost u rukama Boga, a Bog je s nama**“.

Ovako sv. Otac završava, a i mi sa svoje strane upravimo Bogu svoje molitve, da što skorije pobijedi pravedno stanovište Crkve, da se nauke te Crkve slobodno širi i da se po tom

pokazala — udariše u gorki plač muževi, žene i djeca. Odmah donesoše razbita raspela i staviše do nogu prikaze, kako im to djeca, koja su prikazu vidjela, rekoše.

Pod neopisivim dojmom nazočne svjetline reče sada Josipa prikazi: „Prečista Djevice, ovdje imaš svoga Sina.“ Prikaza joj odgovori: „Ostavite ga ovdje!“

Za cijelo ovo vrijeme gledalo je ono četvero djece prikazu. Zupnik je posljuje tačno napisao sve što su mu djeca pripovijedala. On je uvjeren, da se ovdje ne radi o halucinaciji, jer su to djeca vidjela. A ne može se raditi ni o kakvoj njihovoj predrasudi, jer djeca uopće prije nijesu ni mislila na Majku Božju, nego su govorila samo o nekoj „gospici“, koju su vidjela.

Potresan doista glas Majke Božje za bezvjerni i u vjeri mlaki svijet: „Ne zlostavljajte mi Sina!“

nauku slobodno odgaja mladost ne samo u Italiji, već i u svim zemljama, gdje se nalaze katolici. Neustrašivost Oca neka pređe i na nas, da pridonasamo uvijek i u svako doba sve ono, što od nas bude tražio Bog i Crkva.

Uzroci padu morala

Materijalistički hedonistički duh vlada današnjim svijetom. Samo uživanje, naslade, a daleko od žrtve, od samoprijedora, od dužnosti. U tomu je sva tragika današnjeg čovjeka, što ne će da digne svoj pogled k duševnim dobrima; što je krjepost izgubila pravo značenje, a grijeh se ne smatra zlom. Moral je tako nisko pao, da i u krštenju Božjih i naravnih zapovijedi današnji moderni svijet ne vidi ni zere zla. A zašto? Jer vlada princip užitka, koristi. Ne sluša se, što Bog kaže, ne pita se, što crkva uči, nego ono, što meni prija, što meni nosi koristi. Ovakom moralu i ovakom niskom stanju su u prvom redu su uzrokom razne predstave u kinima, koje moralno čovjeka ne dižu, nego ga čine sličnim životinjama. U tim predstavama svaki se preljub prikazuje vrlinom, svaka bračna nevjera zahtjevom ljubavi, svako samoubijstvo činom časti, svaka lupeština činom potrebe. Ovakvom moralu krive su na osobiti način razne kabaretne predstave, koje se prikazuju po raznim baštama i kavanama bez obzira na zakon Božji i civilni. Tu vam se čuju svake najgadnije riječi, tu se vide najbezobrazniji prizori, tu se čuje sablažnjivo pjevanje. Sve se to događa u prisustvu ljudi na položaju, u prisustvu javnih radnika, u prisustvu čuvara morala. Ovakovom niskom moralnom stanju uzrokom su i razne novine i časopisi, koji donose najpokvarenije novele i pripovijesti, najgadnije slike, najskrovitije obiteljske događaje u najcrnijem svjetlu, naročito novine, koji najgadnije lupeže proglašuju junacima, a kreposne ljude, svece - bedacima. Ovom stanju kriva su današnja društva, koja se ni najmanje ne brinu za moralno vaspitanje članova na vjerskom temelju Društva, koja priređuju razne zabave i plesne vjenčice zato, da im se društvene prostorije napune sa što većim brojem mladih ljudi, jer takova vrst zabave njima prija, mami ih. Ne gleda se na duševnu korist pojedinca, već samo

na materijalni probitak; glavno je, da društvo broji dosta članova, a ne znaju, da je bolje imati samo jednog pravog člana, nego 1000 pokvarenih tipova, koji će biti na sramotu ne samo društvu nego i cijeloj zajednici.

Ako želimo podignuti moralni nivo svog naroda, tad upravimo svoje oči k nebu, dignimo svoju pamet k nauci Kristovoj, koju vjerno čuva i pripovijeda katolička crkva. Slušajmo tu crkvu, koja nam govori, da se ostavimo toga i onoga pa makar nam to i bilo teško. Bez muke nema nauke. Bez samoprijedora, bez žrtve nema moralnog preporoda. Bježimo od pokvarenih predstava i kinâ; suzbijajmo zlu i pokvarenu štampu, ne zalazimo u društva, koja se tuđe vjeri, koja ne paze na vjerski i moralni uzgoj članova. Teško je to našem tijelu, koje je sklono na zlo, ali pomislimo na konačnu svrhu, na svoj poziv.

Vijesti glede kongresa

Prema informacijama koje smo dobili, biće na dan kongresa za bližnju šibensku okolicu posebni parobrodi, koji će dovesti svijet tog dana t. j. 26. jula u Šibenik.

Cijene će biti iste kao na redovitim prugama, koje su veoma niske. Jedan će parobrod krenuti iz Skradina te će ticati Zaton (eventualno i Rasline). Drugi će krenuti iz Pirovca i ticaće Betinu, Hraminu, Tijesno i Tribunj. Treći pak, pošto iskrcu učesnike iz Skradina i okolice, krenuće za Vodice, Šepurine i Prvić Luku. A četvrti iz Rogoznice, i ticaće Primošten, Krapanj i Zlarin.

U nedjelju ujutro u 4 sata krenuće iz Preka za Šibenik poseban parobrod te će ticati neka mjesta u zadarskom konalu iz kojih će biti učesnika. Na ovom izvanrednom parobrodu biće cijene za 50% niže nego na redovitoj pruzi.

Na ostalim redovitim prugama zatražilo se je 50% popusta na parobrodima Jadranske i Dubrovačke Plovidbe.

Radimo svi, da što bolje usrije ovo slavlje, koje po prvi put priređujemo u Šibeniku na čast euharističkom Kralju.

Iz katoličkog Šibenika

Proglas prigodom euharističkog kongresa, izdan na vjernike šibenske i zadarske biskupije

VJERNICI! 25., 26. i 27. o. mj. ovaj grad i šibenska biskupija proslaviće 500. godišnjicu onog sretnog i dičnog dana, kad su Šibenčani, 9. aprila 1431. uz blagoslov ondašnjeg biskupa Bogdana Pušića, postavili temelj velebnoj katedrali, koju su podigli Bogu na slavu a sv. Jakovu apostolu na čast.

Šibenik je u svako doba pravim ponosom pokazivao na svoju katedralu kao na najrječitiji spomenik vjerske svijesti slavnih mu preda i neosporni dokaz svoje stoljetne kulture. On i danas jednakim zanosom kao u prošlosti zadivljen gleda na svoju katedralu kao na svoju vjekovnu dragocjenost, na svoj neprocjenjivi biser. Svi sinovi ovog grada i vjernici šibenske biskupije obnavljajući ovaj slavni događaj iskrenom radošću, rodoljubnim osjećajem očeštvovaće ovim vanrednim svečanostima, uvjereni da tim uzveličavaju, slave ono što im je najmilije, što najvećma vole, što je njihova neprolazna slava i trajni ures!

KATOLICI! Naša katedrala posvećena je sv. Jakovu apostolu, pouzdaniku Kristova Srca, privilegiranom i vjernom učniku. Slava apostola naše crkve mora da je slava Kristova. Svečanost ova neka bude dakle *Euharistički kongres*, niz dana zajedničke molitve, vjerskog oduševljenja, duhovne obnove dužne naknade i poklona euharističkom Spasitelju. Jubilej naše krasne bazilike nek bude sjajna manifestacija naše vjere u Isusa Krista u pres. Euharistiji, komu je grad Šibenik sazdiao svoje najljepše neprolazno djelo, umjetnički hram. Proslavite, sinovi Šibenika, oduševljenjem, građanskom ljubavlju, predanošću vjekovnim tradicijama i vjeri svojih otaca ovaj neobični, rijetki god! Ovo su vaše svečanosti! Ovo je slava našeg grada!

Pohlrite radosno, o milij vjernici šibenske biskupije, pod svojim barjacima, praćeni od svojih pastira. Nek nijedna župa ne izostane!

MISIJSKA IZLOŽBA. U zadnjem broju „Katolika“ bilo je javljeno, da će se prigodom euh. kongresa održati prva misijska izložba u Šibeniku. Dani se već primiču kraju i stoga treba požuriti s radovima, da sve na vrijeme bude gotovo. Izložba će biti u velikoj sjemenišnoj dvorani, a otvara se već 25. o. mj. t. j. na sv. Jakova ujutro. Darovi i milodari primaju se, kako je već javljeno, u Kat. domu svaki dan od 6 do 8 sati poslije podne. — Odbor za mis. izložbu.

GOSPA OD KARMELA. Naš narod je na osobiti način pobožan napram Gospi Karmelskoj. U mnogim župama se taj dan slavi i časti, osobito mnogo svijeta tog dana pristupa sv. sakramentima. I u našoj stolnoj bazilici sv. Jakova ima oltar posvećen Gospi Karmelskoj i kip, koji se nosi u procesiji. Tog dana u 5 sati

Pristupite k slavi crkve matice, stolice vašeg biskupa, katedrale sv. Jakova i dodite svi da se poklonite euharističkom Bogu: „Dodite poklonimo se i padnimo ničice pred Bogom, plačimo pred Gospodinom, koji nas je stvorio, jer je on Gospod Bog naš, a mi smo puk Njegov i ovce paše Njegove“. *Vjernici zadarske nadbiskupije*, koji ste osobitim vezom s nama spojeni, nemojte izostati, a da pod svojim svetim zastavama ne proslavite skupa s nama Krista Gospoda pod kupolom šibenske katedrale.

Divan li će biti prizor, pun svetih utjeha i radosti gledati pod svodovima crkve sv. Jakova gradane i težake i seljane iz naših primorskih i zagorskih župa, gdje kao jedno srce, ničice padaju pred Bogom i mole za pobjedu svete naše crkve, za širenje Božjeg kraljevstva na zemlji, za sreću i napredak svoje države.

CRKVENI PROGRAM SVEČANOSTI: 24. jula uvečer, u 7.30 sati zaslaviće sva zvona svih crkava u gradu i šibenskoj biskupiji. U 8 sati, u katedrali biće svečana večernja. Himnu sv. Jakovu pjeva „Cecilijanski Zbor“, a zatim koncertira na novim orguljama M. o. Sentinella. 25. jula blagdan sv. Jakova: u 10.30 sati pontifikalna sv. Misa, prigodni govor. U 9 sati uvečer početak klanjanja presv. Otajstvu. U 11 sati propovijed. U ponoći pontifikalna sv. Misa. Na 26. jula. Od zore unaprijed sv. Mise i pričešć odrasle djece. Dolazak učesnika. Svečane sv. Mise i propovijedi po svim gradskim crkvama. U 10.30 sati svečana pontifikalna Misa i propovijed. U 9 sati javno zborovanje na trgu pred katedralom. U 4.30 sati teoforična procesija po gradu, propovijed na trgu, blagoslov s Presvetim. Na 27. jula blagdan sv. Kristofora; pontifikalna sv. Misa u 10.30 sati, zatim sv. Krizma. — U 7 sati zaključni govor zatim „Tebe Boga hvalimo“ i blagoslov s Presvetim.

ujutro biće lekcije, a zatim u 6 pjevana sv. Misa, a od 7 do 9 sati svako pola sata tiha sv. Misa. U 11 je svečana sv. Misa. Poslije podne u 6 sati je procesija, a zatim blagoslov s Presvetim.

BLAGDAN SV. ĆIRILA I METODIJA. Ovaj blagdan bio je u Šibeniku posebno proslavljen. Na osobiti način u varoškoj župskoj crkvi, gdje se taj dan slavi od davnine. U stolnoj bazilici bila je svečana staroslovenska sv. Misa, koju je otpjevao preč. kan. Šare u 11 sati.

DAROVU U FOND NAŠEG LISTA. Da počaste uspomenu pok. Šime Vlasanovića darovali su u fond „Katolika“ preč. don Hugo Basioli din. 30, preč. don Šime Matulina din. 20 i preč. don Niko Markov din. 10. Da počastu uspomenu pk. Tone Kužina, gosp. Ante Zaninović din. 10. — Uprava harno zahvaljuje.

Rad za narodni odgoj

Čehoslovački „Orel“, koji okupija katol. mladež naše sjeverne braće, daje nam ove podatke za god. 1930:

Savez orlova imade 1237 odsjeka, ali samo 1111 društva su poslali svoje podatke. Vježbača ima čl. Orel 72.037, a nevježbača 40.592. Sveukupno ima 112.629 članova. Duhovne vježbe, tako korisne za odgoj duše i značaja, držale su se u 240 društvima. Održalo se 1240 vjerskih svečanosti, a i mnogo narodnih u 911 društava. Predavanje je bilo 3819, govora 9423, prosvjetnih večeri 2498, skioptinskih predavanja 486, predstava 2757, marionetnih prikazivanja 983. Savez ima još 110 kinematografa, te u 259 odsjeka „Pčelice“ za štednju sa 713.132 Kč na štednji. Vježbalo se je u 859 odsjeka, te je priredeno 1095 nastupa imade 651 knjižmica sa 103.731 svezaka. Na ovakom radu, u korist vjere i doma, čestitamo čehoslovačkom Orlu!

Američka katol. Akcija protiv novih proiviseljeničkih zakonâ

Sjed. Države Amerike su od god. 1888. do 1910 primile za jednu godinu oko 1. milijuna iseljenika. Ali u zadnjim godinama, po nagovoru socijalističkih vođa, izdala je vlada tri veoma stroga zakona protiv iseljivanja, tako da iz Japana i Kitaje mogu se iseliti samo 100 osoba, a po novom zakonu od 2. ožujka i to je sniženo na 90, prema god. 1928. Socijalisti to traže, da zaštite dobre nadnice američkog radništva, a još i zbog velike ekonomske krize.

Ali nad ekonomskim interesima postoje moralne dužnosti, koje svaki zakon mora da štiti.

Mnogo desetaka hiljada iseljenika, koji su postali amerik. građani, imadu ženu, djecu ili stare roditelje u Evropi. Oni odavna žive razdijeljeni i čekaju zgodan čas, da se nađu skupa sa svojim. Nedolično bi bilo nastojati oko toga, da članovi obitelji i dalje ostanu odijeljeni, pače to je djelo puno čudorednih i socijalnih pogibelji.

Zbog ovih socijalnih i čudorednih razloga velika američka organizacija katoličke Akcije N. C. Welfare Conference, (Bureau of Immigration) zajedno sa drugih 10 narodnih američkih organizacija poslali su oštar protest 71. kongresu u Washingtonu.

„KATOLIK“ izlazi svakog tjedna. — Godišnja pretplata din. 30 — Za inozemstvo dvostruko — Oglasit po naročit j tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSO FELICINOVIC, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva: uprave: Šibenik, pošt. pretinac 17. — Stampa: Pučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić